

הסוד הגדול של לאה

מדהים

ויקרא שמו יעקב. כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "ותאמר רוזל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך". וזה אומר תן לי ברכות מאותה הברכות של אלו הדודאים שהוא מעורר את צד הימין. ואז העולם העליון הוא בשמחה ונמצא בשעשוע. והיא משיבה אצלה ואומרת מתוך פרשת ויצא: "המעט קוֹזֶתֶךָ אִישִׁי". כמו אמא לגבי הבת. ואם כך בעלה של העולם העליון מיהו? הוא יעקב. לא כך. אלא התאוה האבא תדיר, אין הוא אלא לגבי בת זו. שזו הבת אהבה שלו לגבה הוא תדיר. וזאת בגלל שהיא לאה בת יחידה בין ששה בנים. ולכל אלו ששה בנים הוא מחלק להם חלקים ודורונות ומתנות. ולה ללאה לא מחלק ואין לה שום ירושה. ועל כל זה הוא משגיח בה בלאה ואהבה יותר מהכול. ובאהבה של יעקב קרא לה בת. וגם זה לא הספיק לו וקרא לה גם אחות. וזה גם לא הספיק לו וגם קרא לה אם, בשם אמו. וגם זה לא הספיק לו וקרא לה גם בשמו, כמו שכתב איוב: "והחוכמה מאין תמצא", וזו חוכמה ודאי. ועל כן העולם העליון אומר לגבי לאה, כמו שכתוב בפרשת ויצא: "המעט קוֹזֶתֶךָ את אִישִׁי", שכל אהבה שלו נמשכת לך אצלך. ועל כן בשעשוע ואהבה של אמא שהיא לגבי בת. ומה היא משיבה? כמו שכתוב בפרשת ויצא: "לכֹּן יִשְׁכַּב אִתְּךָ הַלַּיְלָה". בכל מקום יש לכן שבועה היא. ישכב. מהו ישכב? אלא שכיבה בכל מקום הוא התיקון הנקיבה לגבי הזכר. ותוך זה להכניס בה ציור האותיות כולן. וזה הוא ישכב. י"ש כ"ב. י"ש זה הוא העולם העליון והוא סוד התורה והיא נקודה מכוסה, ושמעתורר אצלה עשרים ושתיים אותיות, וזה הוא י"ש כ"ב. י"ש זה העולם הבא כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: "להנחיל אוהבי יש". כ"ב היא נקודה עליונה שמכניסה את כל העשרים ושתיים אותיות, וזה סוד כל התורה. וזה הוא הפרוש והוא ישכב. ישכב עמך יעקב לא כך כתוב, אלא כתוב "אלא ישכב עמך". אותו מכוסה שהוא ראוי להתעורר אצלך. והכל בהתעוררות אותם של הדודאים. והכל כתוב באהבה. כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "ויבא יעקב בן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכור שכרתוך בדודאי בני וישכב עמך בלילה הוא".

המשד בעמוד הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לאריה בן חיים

הדבר הזה הוא חוצפה, הוא לא כך, אלא מכאן אנו למדים ענוותנותה של לאה, שהיא לא אמרה לאחותה רחל כלום, והיא הקדימה לדרך ואמרה ליעקב בחשאי, והודיעה לו שהרי ברשות רחל היה כמו שכתוב בפרשת ויצא: "שָׁכַר שְׂכֵרְךָ" שיוצא מזה שלאה בקשה רשות מרחל, ומשום שלא היה רע בעיני רחל אז לאה אמרה ליעקב בחוץ ולא בבית.

ולא עוד פתח המשכן של לאה היה בחוץ, ולאה יצאה והכניסה את יעקב בפתח שבחוץ עד שלא יכנס במשכן של רחל. מה הטעם, זאת כדי שלא תאמר דבר ליעקב לפני רחל ולא תתחצף לפני אחותה. ולא עוד אלא אמרה לאה, אם יכנס יעקב במשכן של רחל לא דין הוא להוציא את יעקב משם, ומפני כך לאה הקדימה ליעקב בחוץ. כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בְּעָרֵב". מה הפרוש "ויבא יעקב"? זו תפארת קדושה מאותו שדה שהוא מחזיק בכל הברכות כמו שכתוב בפרשת תולדות: "אֲשֶׁר בָּרַכְוּ ה'". בערב, מדוע בערב? אלא בערב כמו שכתוב בפרשת חיי שרה: "וַיֵּצֵא יַעֲזֹק לְעֹזֹן בְּשָׂדֵה לְפָנֵי עָרֵב". ובו בזמן שמתעורר יצחק אביו לגבי השדה הזו והוא אוהז בו, שהרי יצחק לא מתעורר לגבי השדה הזו. וכיון שהסתלק יעקב משם הערב, והשאיר את השדה ליצחק אביו והוא עלה באותו זמן לגבי מעלה.

מה עוד כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "וַתֵּצֵא לָאֵה לְקָרְאָתוֹ" היא אמא עליונה לגבי בן יחיד. ועוד כתוב: "וַתֵּצֵא לָאֵה לְקָרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא". וזאת תחת כנפי לברך אותך ולרוות אותך בתפנוקים ועידונים עליונים. וזה הרי עת רצון לתת לך נחת רוח עליונה לגבי אותו שדה, עד שלא יישרף בחזקו של יצחק. וכיון שאחזה את יעקב תחת כנפיה של לאה. ואז כמו שכתוב בפרשת ויצא: "וַיֵּשְׁכֶב עִמָּהּ בְּלֵילָהּ הַזֶּה". הוא, שסתום הוא מהכל. "הוא" שכל הברכות וכל הקדושות יוצאות משם. שיעקב לא כתוב, אלא כתוב "הוא". והוא מי שראוי להתעורר לגבה. ועד שהוא מזומן אצלה תחת כנפיה. ומי שאוהז באותן ברכות קדושות. זה לא מתמלא אלא מנקודה מכוסה של אותו העולם העליון. ועל כן שהדודאים הם מעוררים הכל. והכל הוא כמו הסוד העליון.

וכל זה למה? אלא שלאה היא רוח הקודש התעורר בה, והיא ידעה שכל אלו השבטים הם עליונים כולם וקדושים יצאו ממנה, והיא דחקה השעה בחביבות להקדוש ברוך הוא, ומשום כך היא קראה להם את שמותם של השבטים בסוד החוכמה.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעל בת נעמי ודוד

לחם מארץ החיים ולחם מן לחם מארץ

הלכו. ישבו אצל בקיעי הסלע, עלה להם בן אדם אחד. תמהו. אמר רבי יוסי מי אתה. אמר מאנשי ארקא אני. אמר לו ושם יש בני אדם, אמר כן. וזורעים וחורשים. מהם במראה אחר משונים ממני, ועליתי אצלכם לדעת מכם מה שם הארץ שאתם בה.

אמר לו, ארץ, מפני שכאן ארץ החיים שורה שכתוב בספר איוב: "ארץ ממנה יצא לחם", מזו יצא לחם, בשאר ארץ לא יצא לחם, ואם יצא לא משבעת המינים. בינתיים נכנס למקומו. תמהו. אמרו ודאי הקדוש ברוך הוא לעורר אותנו בדבר. אמר רבי חיא, ודאי על זה הפסוק שאמרת, זוכרני שלמדנו מהזקנים דבר אחד עליון בפסח, שנתן להם הקדוש ברוך הוא לישראל לחם, זה מארץ החיים, ואר כך לחם מן השמים.

עוד היה אומר, שבן אדם כאשר יוצא לזה העולם לא יודע כלום, עד שטועם לחם, כיון שאכל לחם מתעורר לדעת ולהכיר. כך כאשר יצאו ישראל ממצרים לא היו יודעים כלום, עד שהטעים להם הקדוש ברוך הוא לחם מזו הארץ כמו שכתוב: "ארץ ממנה יצא לחם", ואז נכנסו ישראל לדעת ולהכיר את הקדוש ברוך הוא. ותינוק לא יודע ולא מכיר עד שטועם לחם של זה העולם.

ישראל לא ידעו ולא הכירו בדברים של למעלה, עד שאכלו לחם עליון, ואז ידעו והכירו באותו מקום, ורצה הקדוש ברוך הוא שידעו ישראל יותר באותו מקום שראוי לזו הארץ, ולא יכלו, עד שטעמו לחם מאותו מקום, ומי הוא, שמים, שכתוב בתורה הקדושה בספר שמות בפרשת בשלח: "ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים" ואז ידעו והסתכלו באותו מקום. ועד שאכלו לחם מאותו מקום, ועד שלא אכלו לחם מאלו מקומות לא ידעו כלום ולא הכירו.

בא רבי יוסי ונשקו. אמר ודאי על זה עורר אותנו הקדוש ברוך הוא בזה, ועל כן ההתחלה של ישראל לדעת, לחם היה. קמו והלכו. בעוד שהיו הולכים ראו שני דרמוסקין (מין פרי), אחד זכר ואחד נקיבה. אמר רבי יוסי אין לנו דבר בעולם שהוא לא זכר ונקיבה, וכל מה אשר בארץ כך גם בים.

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג' מן בת שמחה

פיקחין שבהן נכנסו לפניו כשהן מקושטין, והטפשים נכנסו לפניו כשהן מלוכלכים. שמח המלך לקראת פיקחים וכעס לקראת טיפשים. אמר: הללו שקישטו את עצמן לסעודה – ישבו ויאכלו וישתו. הללו שלא קישטו עצמן לסעודה – יעמדו ויראו כוו'. (שבת קנג,א).

"וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר" (מלאכי ג,ה). אמר רבי יוחנן בן זכאי: אוי לנו ששקל עלינו הכתוב קלות כחמורות (חגיגה ה,א).

"ורצע אדניו את אזנו במרצע" (שמות כא,ו), מה ראתה אוזן להרצע יותר מכל האיברים כולן? לפי ששמע מהר סיני: "כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם" (ויקרא כה,נה), פרקה ממנה עול שמים והמליכה עליה עול בשר ודם, לכך אמר הכתוב: תבוא אוזן ותרצע! שלא שמרה את מה ששמעה (תוספתא ב"ק פ"ז, ד). "מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל" (דברים כז,ה). וכי מה ראה ברזל ליפסל יותר מכל מיני מתכות? מפני שהברזל ראויה לעשות הימנו חרב, סימן פורענות, ומזבח סימן כפרה, מעבירין דבר שסימן פורענות מדבר שהוא סימן כפרה. והרי דברים קל וחומר: ומה אם אבנים שאינן לא רואות ולא שומעות ולא מדברות, על שמטילות בהן כפרה בין ישראל לאביהם שבשמים, אמר הכתוב: "לא תניף עליהם ברזל", בני תורה שהן כפרה לעולם, על אחת כמה וכמה שלא יגיע בהן אחד מכל המזיקים כולם" (שם ז).

"הוא היה אומר: מת מתוך היישוב – סימן יפה לו, מתוך הטירוף – סימן רע לו. מתוך הדיבור – סימן יפה לו. מתוך השתיקה – סימן רע לו. מתוך דברי תורה – סימן יפה לו. מתוך דברי סחורה – סימן רע לו. מתוך דבר מצוה – סימן יפה לו. מתוך דבר בטלה – סימן רע לו. מתוך שמחה – סימן יפה לו, מתוך עצבות – סימן רע לו. מתוך השחוק – סימן יפה לו, מתוך בכייה – סימן רע לו. מת בערב שבת – סימן יפה לו, במוצאי שבת – סימן רע לו. מת בערב יום הכפורים – סימן רע לו, במוצאי יום הכיפורים – סימן יפה לו." "משקרב העומר הותר חדש מיד, הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור... מאי טעמא? מהרה יבנה בית המקדש ויאמרו אשתקד מי לא אכלנו בהאיר המזרח? השתא נמי ניכול, ולא ידעי דאשתקד לא היה עומר, האיר מזרח – מתיר, והשתא דאיכא עומר – עומר מתיר" (מנחות סח,א).. רבן יוחנן בן זכאי אומר: הקדוש ברוך הוא חס על כבודן של בריות, שור – לפי שהוא הולך ברגליו – משלם חמשה, שה – לפי שהוא טוענו על כתפו – משלם ארבעה (מכילתא משפטים כא,לז. בבא קמא עט,ב). יודענו" (ישעיה כט,טו), "ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב" (תהלים צד,ז), "כי אומרים אין ה' רואה אותנו עזב ה' את הארץ" (יחזקאל ח,יב)

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

בשנת הארבעים יקומו הגופות מעפר

ויהי יצחק בן ארבעים שנה, רבי בו בשם רבי יוסי פתח ואמר פסוק משיר השירים: "ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין". בכמה מעלות נברא העולם. ששנינו אמר רבי אחא בר יעקב, כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמות שלו חוץ ממנו היו בשיתוף. והאם אמר רבי אחא כך חס ושלום, שהרי זה תרבה מחלוקת בעולם. שאם תאמר כך. המלאכים שהם נבראים רוח הקודש ממש, יאמר שיש שתוף בהם. הרי כל פנים שלהם ושלנו שווים.

אמר רבי אבא בדבר זה תרבה מחלוקת בעולם. שהרי שנינו במשנה שלנו שכל שעשה הקדוש ברוך הוא עשה כמו גוף ונשמה. ואם תאמר שהרי אין גוף למלאכים, כך הוא אבל אין הם יכולים לעשות עשייה, עד שתשתף בהם אותה נשמה קדושה, שהיא סיוע שלמעלה. ואותו דבר כל מה שעשה צריך לאותו סיוע שלמעלה ממנו.

אמר רבי יוסי, באותה שעה שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים. והרי הסוף של כל עמוקים וצרות להיות בארבעים. וגזרה קיימת כמו שכתוב בתורה הקדושה בספר דברים בפרשת כי תצא: "ארבעים יכֹּנוּ לֹא יוֹסִיף". סוף הליכתם של ישראל במדבר בשנת הארבעים. ארבעים שנה קודם תחיית הגוף, ממתנת לו הנשמה בארץ ישראל. בשנת הארבעים יקומו הגופות מעפר. בארבעים נפסק הגשם, זה שכתוב בספר בראשית בפרשת נח: "ויהי הגשם ארבעים יום" ועוד כתוב: "ויהי בקץ ארבעים יום ויפתחו נֹזֶז", זמן גאולתם של ישראל בשנת הארבעים הוא. ובחמישים בא ישוב העולם שהוא היובל, חוזרת הנשמה לגוף בשנת הארבעים שהמתנה לו בארץ ישראל, זה הוא שכתוב בתורה: "ויהי יצוּק בֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה", שהמתין לגוף. בקחתו את רבקה, בהכנסתה בגוף המזומן לו. באותה שעה בהכנסתה בו, אין תאוותם וכסופם אלא ליהנות מזיו השכינה ולהזון מזיוה. זה שכתוב בשיר השירים: "ישקני מנשיקות פיהו". אמר רבי אבא ישקני יפרנסני. שאין פרנסתו אלא ליהנות וליזון מזיוה של מעלה אמר רבי יוסי סוף הפסוק מוכיח שכתוב: "כי טובים דודיך מיין".

"הזהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק 3 mp "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה...ועוד

להזמנות: טל. 054-4577956

עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

עם תחילת מלכותו פעל שלמה במהירות להבטחת שלטונו. הוא המית את כל מי שעשוי היה להתנגד לשלטונו: את אדוניה לאחר שזה ביקש מבת שבע להינשא לאבישג השונמית – פעולה שמצביעה במובהק על חוסר נאמנות לשלטון, את אביתר הכהן הוא הגלה מירושלים, את יואב בן צרויה, מפקד צבא דוד, שפעמיים חיסל מצביאים שאיימו על מקומו, ואת שמעי בן גרא, מנכבדי שבט בנימין שקרא תיגר בגלוי כנגד דוד אביו.

לפי המסופר בתנ"ך, שלמה ירש מאביו דוד ממלכה גדולה, והצליח לשמור על מרבית שטחה, למעט ארם דמשק, שמרדה בו והצליחה להשתחרר משלטונו. הוא גם הוסיף לממלכה את ממלכת חמת ואת תדמור ששכנה במדבר, כנראה כפיצוי עצמי לאובדן דמשק ודרך המסחר שעברה בה. על פי אותו מקור, ימי מלכותו של שלמה התאפיינו בשלום ובשלווה: "וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל לְבֶטָח, אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ, מִדָּן וְעַד-בְּאֵר שָׁבַע – כֹּל יְמֵי שְׁלֹמֹה" (מלכים א' ה', ה). לפי האגדה, שלמה פיקד על מערכת מסועפת של קשרי מסחר עם ארצות אחרות, בהן כל ארצות אסיה הקטנה, חלק מארצות מזרח אפריקה, תרשיש, אופיר וממלכת שבא. בעת שמלך בישראל פיתח את הארץ בבנייה. מפעלו החשוב ביותר היה בניית בית המקדש הראשון בירושלים, שבנייתו החלה בשנה הרביעית למלכותו ושנמשכה 7 שנים.

המקדש היה חלק ממכלול של בניינים שבהם נכללו גם בית יער הלבנון, אולם העמודים, אולם המשפט וארמון המלך. לצורך בניית המקדש כרת שלמה ברית עם חירם מלך צור, שסיפק לו אומנים, בנאים מומחים וארזים מלבנון. נוסף לכך שלח שלמה גם אנשים משלו לכרות עצים ביערות הלבנון ולחצוב אבנים.

כדי לממן את תנופת הבנייה בירושלים הוטלו מסים כבדים על הארצות הכבושות ועל בני ישראל. גם נקבע מס עובד שקבע חובה לעבוד 4 חודשים בשנה בשירות המלך. מס העובד והמסים הגבוהים שהוטלו עוררו תרעומת רבה בקרב השבטים ובייחוד בשבט אפרים, והדבר עורר לבסוף מרד גלוי שנכשל, ובעקבותיו ייתכן כי מס העובד בוטל לגבי ישראל והמשיך להיות מוטל רק על האוכלוסייה הכנענית.

בסוף ימיו שלמה הקים מקדשים סביב ירושלים לאילי הארצות שאתם התקשר ביחסים מדיניים דרך נישואיו עם בנות מלכי הארצות הללו. בתנ"ך מבקרים את שלמה על התנהגותו זו, ומייחסים לה את ירידת הממלכה מגדולתה וחלוקתה, עם מותו של שלמה.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לשערי זוג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

הקב"ה בא בחלום לשלמה המלך

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "ויזכרום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו". אלו ממונים של כל העמים שהם עולים ויורדים בזה הסולם, כאשר ישראל חוטאים, מתנמך זה הסולם ועולים אותם ממונים, וכאשר ישראל כשרים מעשיהם, עולה זה הסולם, וכל הממונים יורדים למטה, ומועבר בשלטון שלהם, הכל בזה הסולם עומד. כאן ראה יעקב אבינו בחלומו שלטון עשו (אחיו של יעקב), ושלטון של שאר עמים. דבר אחר, והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו. באותו ראשו של אותו סולם. שכאשר מסתלק ראשו ממנו, סולם ניכפה ועולים כל הממונים. וכאשר מתחבר ראשו באותו סולם, עולה, וכל הממונים יורדים. והכל בדבר אחד.

כתוב בספר מלכים א': "בגבעון נראה הקדוש ברוך הוא אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלוקים שאל מה אתן לך", ואם תאמר כאן בחלום, וכי מה רשות יש לו לחלום בזה. אלא כאן נכללה דרגה בדרגה, דרגה עליונה בדרגה תחתונה, מפני שעד עתה שלמה המלך לא היה שלם. כיון שנשלם שכתוב בספר מלכים א': "ויתן אלוקים חוכמה לשלמה ותבונה הרבה" ועוד כתוב: "ותרב חוכמת שלמה מחוכמת מכל בני קדם ומכל חוכמת מצרים", שעמדה הלבנה בשלמותה, ובית המקדש נבנה, ואז היה רואה שלמה המלך עין בעין החוכמה, ולא נצרך לחלום.

לאחר שחטא, הוצרך לו לחלום כבתחילה, ועל כן כתוב בספר מלכים א': "ויתאנף ה' כי נטה לבבו מעם ה' אלוקי ישראל הנראה אליו פעמיים", וכי פעמיים היה ולא יותר, אלא צד של חלום היה לו פעמיים, צד החוכמה כל יום היה. ועם כל זה, צד החלום היה יותר על כל שאר בני האדם, מפני שנכללה דרגה בדרגה, מרא"ה במרא"ה, והרי עכשיו בסוף ימיו חשוך ביותר, וזה מפני שחטא, והלבנה עומדת להיפגם, מה הטעם, מפני שלא שמר ברית קודש בהתעסקותו בנשים נוכריות. וזה הוא תנאי שעשה הקדוש ברוך הוא עם דוד המלך כמו שכתב בספר תהילים: "אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך".

השמים על הארץ. ומפני ששלמה המלך לא שמר זו הברית הקודש כיאות, התחילה הלבנה להיפגם, ועל כן בסוף היה צריך חלום, וכן יעקב הוצרך לו לחלום כמו שאמרנו.

"הזוהר הקדוש"

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

סגולות ותפילות

סגולה לנס | סגולה לישועה   סגולה גדולה למי שצריך לאיזה

נס אזי יתן ח"י גדולים או סכום אחר כמניין ח"י לצדקה עבור נשמת רבי מאיר בעל הנס ז"ל ויאמר בפה מלא "הריני מנדר ח"י לצדקה עבור נשמת רבי מאיר בעל הנס".

"אלקא דרבינו מאיר בעל הנס עננו, אלקא דרבינו מאיר בעל הנס עננו, אלקא דרבינו מאיר בעל הנס עננו. ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו כשם ששמעת את תפילת עבדך רבי מאיר בעל הנס ועשית עמו ניסים ונפלאות כך תעשה עמדי ועם כל עמך ישראל הצריכים נסים נגלים ונסתרים לעבדיך (פב"פ) (ויפרוש שאלותיו)".

ואח"כ יאמר מזמור כ' ולג' וקכא' וזכות כל הצדיקים יעמוד לנו אמין".

סגולה לעזרה לאוהב או קרוב

אמירת תהילים פרק כ': 'מי שיש לו אוהב או קרוב באיזה צרה אף שהוא רחוק ממנו ולא יכול לעזור לו, יעשה זו התפלה בכוונה עליו'.

לשערי ברכה והצלחה לזיווג מהרה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לאבנר נירן בן איריס

לאחר נס שעשה לו הקדוש ברוך הוא קשר שמשון קשר עם אשה שדרה בנחל שורק, ושמה דלילה- שדיללה את כוחו של שמשון וגרמה לכך שרוח הקודש תסור מעליו.

כשנודע לשרי פלשתים החשובים שמשון נשא את דלילה באו אליה ודרשו ממנה: עליך לפתות את שמשון כדי שיגלה לך במה כוחו גדול, הם ביקשו לדעת אם כוחו טבעי- ואז יוכלו להביס אותו, או שניתן לו מאת ההשגחה שנגדה, הבינו, לא יוכלו לעשות דבר. "כל אחד מאיתנו ייתן לך אלף ומאה כסף", הבטיחו לדלילה, ותאוות הבצע שלה ניצחה.

הגד לי, שידלה את שמשון במה כוחך כה גדול? הרי גיבור אתה?!. שמשון לא סיפק את סקרנותה, אך דלילה לא נרתעה: הגד לי את הסוד, רק לי בלבד, לא אגלה לאף אדם. איך אפשר לאסור אותך ולענותך?... שמשון לא התפתה להעמדת הפנים שלה, כאילו היא רק מהתלת בו ואמר לה: אם יאסרו אותי בשבעה חבלים דקים ולחים שמעולם לא התייבשו – אחלה ואהיה ככל אדם אחר,

ידיעה זו העבירה דלילה לסרני פלשתים, אך היא לא הייתה משוכנעת שהוא גילה לה את סודו בכנות, על כן ערכה לו ניסיון: היא אסרה את שמשון בחבלים הלחים בהעמידה פנים שהיא משתעשעת. בעלית הגג שבביתה כבר התמקמו פלשתים שארבו לראות את שמשון חולה וחלוש כאדם רגיל.

"פלשתים עליך שמשון" קראה דלילה לפתע, כשמשון היה אסור בחבלים. שמשון הגיב במהירות וניתק את החבלים שכבלו אותו כאילו הוא קורי עכביש. שיקרת לי... נתקצפה דלילה, וחזרה שוב להציק לו יום יום, עד שגילה לה את סודו המיוחד, אלף ומאה השקלים המובטחים ריצדו כל הזמן לעיניה, והיא לא הייתה מוכנה לוותר עליהם.

לבסוף ביקש שמשון לנוח קצת מן ההטרדות של דלילה: לא שיקרתי לך, אמר, אבל העלמתי פרט אחד. האומנם? הזדקפה דלילה: מה חסר?.. החבלים צריכים להיות חדשים אמר שמשון והקשר צריך להיעשות כפול.

המשד בשבוע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

כי מלאכיו יצווה לך לשמרך בכל דרכיך

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אזויו ארצה שעיר אדום". רבי יהודה פתח ואמר פסוק מספר תהילים: "כי מלאכיו יצווה לך לשמרך בכל דרכיך". שהרי בשעה שהאדם בא לעולם, מייד מזדמן איתו יצר הרע שהוא מקטרג לו לבן אדם תדיר כמו שכתוב בספר התורה בספר בראשית בפרשת בראשית: "לפתחו זכאת רובץ". מה זה חטאת רובץ? זה יצר הרע.

ודוד המלך גם כך קראו חטאת כמו שכתב בספר תהילים: "כי פשע אני אדע וחטאתי נגדי תמיד". מפני שהוא עושה לו לבן אדם כל יום לחטוא לפני אדונו. ויצר הרע זה לא סר מבן אדם מיום שנולד לעולמים. ויצר הטוב בא לבן אדם מהיום להיטהר. ומתי בא בן אדם להיטהר, כאשר הוא בן שלוש עשרה שנים, אז מזדווג בן אדם בשניהם אחד לימין ואחד משמאל. יצר טוב לימין ויצר רע לשמאל. ואלו שני מלאכים ממש ממונים, והם נמצאים תמיד עם האדם. בא בן אדם להיטהר, אותו יצר הרע נכפה לפניו, ושולט ימין על שמאל, ושניהם מזדווגים לשמור את בן האדם בכל דרכיו שהוא עושה זה הוא שכתוב בספר תהילים: "כי מלאכיו יצווה לך לשמרך בכל דרכיך".

רבי אלעזר מעמיד את זה הפסוק ביעקב אבינו, שהקדוש ברוך הוא הזמין איתו מלאכים מחנות ממונים, מפני שהרי הוא בא שלם עם שבטים עליונים, כולם שלמים כיאות כמו שנאמר בתורה: "ויעקב הלך לדרכו ויפגועו בו מלאכי אלוקים". וכאן שניצל מלבן, והרי פרש ממנו, אז הזדווגה עמו השכינה, ובאו מחנות קדושים לסבב אותו ואז כמו שכתוב בפרשת ויצא: "ויאמר יעקב כאשר ראם מוזנה אלוקים זה ויקרא שם המקום ההוא מוזניים". ומאלו מלאכים שלח לו לעשו, זה הוא שכתוב: "וישלח יעקב מלאכים". מלאכים ממש היו ודאי.

פתח רבי יצחק ואמר: כתוב בספר תהילים בפסוק: "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם". הרי העמידוהו. אבל במקום אחד כתוב: "כי מלאכיו יצווה לך". מלאכיו הרבה, וכאן אחד שכתוב: "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם". אלא כי מלאכיו יצווה לך. אלו שאר מלאכים. מלאך ה' סביב, זו השכינה כמו שאתה אומר מהספר התורה בספר שמות: "וירא מלאך ה' אליו בלכת אש מתוך הסנה". ומשום כך "חונה מלאך ה' סביב ליראיו", להקיף אותו בכל הצדדים כדי להציל אותו. וכאשר השכינה שורה בתוך האדם, כמה מחנות קדושים כולם מזדמנים לשם.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

בשנה התשיעית למלכותו בא נבוכדנצר עם חייליו לצור על ירושלים ואחרי שנתיים הובקעה העיר. בגורלו האישי של צדקיהו אנו רואים כיצד קרמה נבואת ירמיהו עור וגידים. צדקיהו ניסה להימלט מן העיר, תחת ארמונו הייתה חצובה מערה עד ערבות יריחו, ושם לא נמצאו האויבים וסבר שיצליח להינצל. אך פעם נוספת למדים אנו כי אין להימלט מיד ה'.

בעוד צדקיהו עושה את דרכו למה שחשב כי הוא החופש במערה. זימנה השגחה צבי שהתהלך על גג המערה קרניו הזקופות משכו אליו את תשומת לבם של החיילים בבליים שתרו אחר ציד. חברים-אל הסוסים. ובתרועה פתחו ברדיפה אחר הצבי הנפחד, הם הגיעו עד מקום הימצאו של הצבי ולפתע נעצרו: מן המערה כשהוא ממצמץ בעיניו יצא...המלך צדקיהו שהאמין אולי כי הגיע אל מקום מבטחים. הפתעתם של הבבלים תורגמה חיש מהר לפעילות נמרצת. הם תפסו את המלך בורח ולקחו אותו עימם אל נבוכדנצר מלכם. הוא לא גילה כל רחמים למראה צדקיהו המובס והמוכה. מדוע הפרת את שבועתך לי? דרש ממנו, בזה לא מצא סיפוק. הוא שחט את בניו של צדקיהו לעיני אביהם הרואות וכלות. ואחר כך ניקר את עיני האב.

עוור ושכול שבור הלך צדקיהו לבבל לגולה, כבול בשלשלאות, שם חי חיים מלאי יגון. עם זאת הוא זכה לראות במותו הבזוי של נבוכדנצר והוא עצמו מת יום אחד אחרי אויבו. במותו זכה לכבוד גדול והובל לקבורה יהודית. סופו מכל מקום היה טוב מזה של יריבו האכזר נבוכדנצר.

אין להסיק מן המסופר לעיל כי נבוכדנצר הכניע את ירושלים בנקל. ההפך הוא הנכון, אף חשש מאוד מן המלחמה הצפויה לו. שמונה עשרה שנים הייתה בת קול יוצאת בארמונו של נבוכדנצר ואמרה: עבד רע, עלה והחרב את בית המקדש, שאין בניו שומעים לו. נבוכדנצר שמע ופחד. חשד היה בליבו שמא רוצה הקדוש ברוך הוא לכבוש אותו ולהפיל אותו בפח. לבסוף החליט לעשות מעשה ושלח את נבוזראדן המכונה "רב הטבחים", עליך להחריב את ירושלים צוה נבוכדנצר על נבוזראדן.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

"אצילות - חיה" "בריאה-נשמה" "יצירה-רוח" "עשיה - נפש"

במילים פשוטות, המציאות שבעולם הבריאה זכה יותר מזו שבעולם היצירה, והמציאות שבעולם היצירה זכה יותר מזו שבעולם העשיה. הרמח"ל מגדיר את עולמות הבריאה, היצירה והעשייה כלהלן: אצילות היא כלל כוחות הבורא יתברך מרצונו המוגבל והן הספירות בכל פרטיהן והן אלוקות גמורה והוא כוחות ההנהגה ואין יותר אצילות מזה.

בעולמות הבריאה, היצירה והעשייה יש שני חלקים: א. השלוחים הפועלים למלא צווי הבורא יתברך: ב. ההארות המשגיחות על אותם שלוחים. הארות אלה משגיחות ומנהיגות את השלוחים-ושמות מלאכים וכיוצא באלה-כשם שהנשמה מנהגת את גוף האדם.

השראת הכוחות הרוחניים-הנשמה, הרוח והנפש-בעולמות הבריאה היצירה והעשייה תלויה במקבליהם של ההרשאה הזאת, ואכן ההרשאה באה על העולם העשייה, נחותה מזו שבאה על העולם היצירה, לפי שהמקבלים בעולם העשייה נחותים מהמקבלים בעולם היצירה וכן בשאר העולמות...

הרמח"ל מסביר את נושא הכוחות הרוחניים. האדון יתברך שמו, כמו שביכולתו הבלתי בעל תכלית ברא הנמצאים הגופנים שרואים עינינו, כן רצה וברא נמצאים אחרים מעולים מכל אלה, בלתי מורגשים ומוחשים מן החושים שלנו. וכמו שנתן לנמצאים הגופניים האלה גבולים מיוחדים וחוקים, כן נתן חוקים אחרים לנמצאים המעולים האלה, כפי מה שגרה חוכמתו.

וצריך שתדע שכמו שבגופנים יש מינים שונים, וכפי התחלף המין כן יתחלפו החוקים המיוחדים לו, כן ברוחניים ימצאו מינם שונים וכולם מן הסוג הרוחני, ובהתחלף המין יתחלפו החוים אשר להם. אומנם כלל גדול הוא בכל הסוג הרוחני.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

טובה לוי בת שמואל ז"ל

יעקב נשלם למעלה ונשלם למטה

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "והנה ה' ניצב עליו ויאמר אֵלֵי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֲתִנֶּנָּה וְלִזְרַעְךָ". וכאן ראה יעקב את קשר האמונה היא כאחד. כתוב: "ניצב עליו" ועוד כתוב בספר מלכים א': "ומלך אין באדום ניצב מלך", והוא ראה שכל הדרגות עומדות הן כולן כאחד ועל אותו סולם, ולהתקשר את הכל בקשר אחד. ובגלל זה שניתן אותו סולם בין שני הצדדים וזה הוא שכתוב בפרשת ויצא: "אֵלֵי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֲתִנֶּנָּה וְלִזְרַעְךָ". והם אלו שני צדדים גם בימין וגם בשמאל. דבר אחר לפסוק: "והנה ה' ניצב עליו", וזה על יעקב, להיות הכל במרכבה הקדושה, ימין ושמאל ויעקב בתוכם, וזה מה שכתוב: "אֵלֵי ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק". ומנין לנו שיעקב שהוא נמצא באמצע, ואנו למדים מזה שכתוב: "אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק" ולא כתוב אלו יצחק אביך, וכיון שנקשר בו באברהם שנמצא שהוא באמצע, ואחר כך כתוב: "הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עָלֶיהָ" ומפה אנו למדים שהרי הכל היא מרכבה אחת קדושה. וכאן ראה שהוא יהיה מושלם האבות.

בוא וראה, אלוהי אברהם אביך, שכיון שאמר אברהם אביך, ודאי הוא באמצע, ואלוהי יצחק וכאן נרמז לשני הצדדים והוא אחז בהם. נקשר לצד אחד שכתוב אברהם אביך. ונקשר לצד אחר שכתוב ואלוהי יצחק, והיא תוספת וא"ו לגבי יצחק, ופה אנו באים להראות שיעקב הוא אחוז בשני הצדדים.

ועד שיעקב לא נשא אשה, לא נאמר בגלוי יותר. ועוד נאמר בגלוי שיעקב היה יודע למי שהוא בדרכי התורה. וזאת לאחר שיעקב נשא אשה והוליד ילדים, נאמר לו בגלוי זה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וישלח: "וַיֵּצֵב שָׁם מִזְבֵּחוֹ וַיִּקְרָא לוֹ אֶל-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" ומכאן אנו למדים מי שלא נשלם למטה אז הוא לא נשלם למעלה. ויעקב היה שונה שהוא נשלם למעלה והיה נשלם גם למטה, אבל זה לא היה בגלוי.

ואם תאמר שיעקב שנשלם באותה שעה, לא. אלא ראה שיושלם רק לאחר זמן. ואם תאמר שהרי כתוב בתורה בפרשת ויצא: "והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשיבותיך אל הארמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך".

אלא ההשגחה הקדוש ברוך הוא ושמירה שלו והיא לא נעזבה מיעקב לעולמים, וזה בכל מה שנצרך לו בעולם הזה, אבל בעולם העליון וזאת עד שנשלם.

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה ותפילתו של התנא האלוהי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעקב בן רבקה

הסודות של יעקב רחל ולאה

אלא יעקב אמר: אני רוצה לתוך השכינה מפני שאני רוצה להזדווג. אבי שלי כאשר נשא אשה ושלח את העבד, הוא מצא מעיין מים ובאותו זמן הזדמנה לו לאבא אשה. והרי במקום הזה לא מצאתי לא מעיין וגם לא מצאתי באר וגם לא מצאתי מים. וכמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "וישֵׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיִּלְךְ ארְצָה בְּנֵי קְדָם", ושם הזדמנה לו באר כפי שאנו אומרים: והזדמנה לו אשתו.

רבי אלעזר אמר: חרן היה שם ודאי, וזו הבאר בשדה הייתה, שם לא כך מדוע כתוב בספר בראשית בפרשת ויצא: "והרִץ וְהַגִּד לְאִבֵּיהּ", אלא אם כן זה היה סמוך לעיר. ועוד אמר רבי אלעזר: יעקב שהזדמנה לו על הבאר אשה, ומדוע לא הזדמנה לו לאה, שהרי היא לאה שהקימה לו ליעקב כל אותם השבטים. אלא לאה לא רצה הקדוש ברוך הוא לזווג לו ליעקב בגלוי, כמו שכתוב בפרשת ויצא: "ויהי בבוקר והנה היא לאה", ומזה אנו למדים שהרי קודם לכן לא התגלה הדבר. ובוא וראה עוד, כדי להמשיך עינינו וליבו של יעקב היו ביופייה של רחל, ורצה לגור איתה ביחד, ובגללה של רחל הזדווגה לאה ליעקב והעמידה את כל אותם השבטים. ובמה הוא יעקב ידע מי היא רחל. אלא שאותם הרועים אמרו ליעקב כמו שכתוב בפרשת ויצא: "והנה רוזל בתו באה עם הצאן".

בוא וראה מה כתוב בפרשת ויצא: "ויאהב יעקב את רוזל ויאמר אעבדך שבע שנים ברוזל בתך הקטנה". וכי מה הייתה דעתו של יעקב שלא אמר אני אעבוד עשרה חודשים או שנה אחת, אלא שבע שנים אמר ומדוע? אלא בחוכמה גדולה יעקב עשה, וזאת שלא יאמרו שבגלל התאוה של היופי המדהים של רחל הוא עושה, וזאת הוא אמר שבע שנים בגלל החוכמה שהלבנה בת שבע שנים היא. וכל שבע שנים עליונות הם שרו על יעקב, וזאת עד שלא את רחל לשבת אצלו כמאות. שהרי יעקב לקח כולן מקודם, ואחר כך בא אצל רחל, וזאת כדי להימצא הוא שמים והיא רחל, ארץ. וסוד הדבר הוא כמו שכתוב בהמשך בפרשת ויצא: "ויעבוד יעקב ברוזל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אזורים באהבתו אותה". ומה הפרוש "כימים אחדים"? אלא כל השבע השנים שהוא שקל אותן בעיניו כאותם עליונים, שהם אחדים שלא נבדלים, והם כולם אחד שמתקשרים זה בזה. "ובאהבתו אותה" להימצא כדוגמא עליונה.

בוא וראה, שאפילו לבן אביה של רחל רמז לו באלו שבע והוא לא ידע מה הוא אומר. אמר רבי אבא: כך הוא ודאי, שבע שנים להזדווג בנת השמיטה. אמר רבי אלעזר: בוא וראה בכל מקום יובל סתום שהוא לא מתגלה ואילו השמיטה היא גלויה. בוא וראה עוד, בו בשעה שיעקב עבד שבע שנים ראשונות, יצא קול ואמר: יעקב מן העולם ועד העולם כתוב, וזה עולם סתום שלמעלה יובל משם ההתחלה, שהם לא מתגלים לנו, מן יובל הם? וזה בגלל שכך היו סתומים מיעקב שהוא לא ידע, שהוא חשב שהרי מן השמיטה הם, וכדי שיעשה ההתחלה מעולם שלמעלה התכסו ממנו, וזאת מפני שיובל הוא סתום. ולאחר שעברו שני יובל שמכוסות, עשה שני שמיטה שהן מתגלות שהן ארבע עשרה שנה. ויעקב התעטר בשני עולמות ואחז בהם. בוא וראה, לאה היא הולידה ששה בנים ובת אחת וכך ראוי, שהם הרי ששה צדדים עמדו עליה, וכל אלו ששה ובת אחת הם בסוד עליון יוצא. שכן הרי שמיטה שבין שני צדיקים יושבת לעולמים כמו שכתוב בספר תהילים: "צדיקים יירשו ארץ", וזה צדיק למעלה וצדיק למטה. והפרוש הוא: צדיק למעלה -- שממנו נמשכים מים עליונים. וצדיק למטה -- ממנו נובעת הנקיבה מים לגבי הזכר בתאוה שלמה. וצדיק מצד זה וצדיק מצד זה. וזה כמו שהזכר הוא למעלה ויושב בין שתי נקבות, כך גם הנקיבה למטה יושבת בין שני צדיקים. ועל כן בניה של רחל יוסף ובנימין שני צדיקים הם. יוסף זכה להיות צדיק למעלה, וזאת מפני שהוא שמר על אות הברית. ובנימין הוא צדיק למטה. להתעטר שמיטה בין שני צדיקים, והם יוסף הצדיק ובנימין הצדיק.

המשד בעמוד הבא

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

בוא וראה, וכי בנה של רחל בנימין היה צדיק, כן הוא היה צדיק, שכל חייו לא חטא בזה באות הברית, ואף על פי שלא נזדמן לו כמעשה יוסף אחיו. אם כך מדוע בנימין נקרא צדיק? אלא כל ימיו שיעקב היה באבל של יוסף בנימין לא שימש מיטתו, וזאת אלא אף על פי שהזדווג, אחר כך לא רצה לשמש את מיטתו. ואנחנו כך שנינו עוד, וזאת בו ששאל יוסף את בנימין ואמר לו: יש לך אשה? ענה לו כן, ועוד יוסף שאל אותו יש לך בנים? ענה לו כן, ואיך הם נקראים שאל יוסף? ענה לו בנימין על שם אחי. כמו שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת ויגש: וּבְנֵי בְנִימִין בְּלֵעָ וּבְכֹר וְאֶשְׁבֵּל גָּרָא וְנַעֲמָן אֲזוּי וְרֵאשִׁי מוֹפִים וְזוֹפִים וְאֶרֶד. ואתה אומר שלא שימש מיטתו. אמר לו כן, אלא באותה שעה לא היו לבנימין ילדים, אלא רק לאחר שיוסף יצא מבית האסורים שהיה כלוא בו. ואם תאמר ובני בנימין בלע ובכור כאשר נכנסו למצרים, כך היה ודאי, אלא שכל זמן שיעקב התאבל על יוסף בנימין לא שימש את מיטתו והוליד בנים. ועוד אמר בנימין הרי יוסף אחי אות ברית של אבא היה, שהרי אות הברית היא סיום הגוף הוא. וכיון שהוא נאבד, אני אהיה שומר מקום אחי.

ואם תאמר שהרי באותו הזמן שנאבד לא היה צדיק, שצדיק לא היה עד שקרה המעשה בו. אלא שכולם היו יודעים מיעקב, שיעקב היה יודע שמקום זה ירש יוסף. ומשום כך האריך בלבן כל כך עד שיסתיים הגוף, ומי הוא סיום הגוף? הוא הברית. ועל כן כמו שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת ויצא: "ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחוני ואלכה אל מקובי ולארצי". שהרי כאן ודאי עכשיו תם ונשלם הגוף. וכיון שהגוף נשלם רוצה אני ללכת, וזאת מפני שבנימין ידע ושמר את דרכו של אחיו יוסף. וזאת כיון שבא ליוסף ונמצא בנימין חזר לביתו ושימש מיטתו והוליד ילדים. ועל כן הקדוש ברוך הוא עשה את בנימין צדיק למטה, ויוסף צדיק למעלה, ובגלל כך רחל שני בנים הולידה, ולאה ששה בנים ובת אחת. ועל כן היו אלו שבע שנים ראשונות התכסו, שיעקב לא ידע בהם וזאת מפני שהיו של יובל. ואותם של שמיטה הם התגלו, ובשמיטה שהתגלתה עבד ליובל שהתכסה, כמו שכתוב: "ויעבוד יעקב ברזל שבע שנים". שבע שנים סתם? לא ברחל עבד שבע שנים עליונות, והוא נאחז בהם בשני עולמות, ומכאן אנו למדים שמתוך הנגלה בא בן אדם לנסתר.

ואם תאמר, אם כך ששנים הראשונים מיובל הן, והרי ביובל כתוב: שבע שנים שבע פעמים, שהן שבע שנים מצויים, ושבע פעמים לא מצויים אז היכן הם? אלא אלו שבעה ימים ששמר בחתונה עם לאה הם השלימו את החשבון, שהרי כל יום פעם אחת נקרא, כמו שאומר דוד המלך בספר תהילים: "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך", וכל שבעה נשלם בשבעה ימים, שבעה בכל יום שנקרא פעם אחת. וברחל לא היה כך, אלא שלא שמר שבעת ימים אלא שבע שנים שעבד אחר כך. ואם תאמר אם כך שנים של שמיטה היה לו לעבוד קודם, ואחר כך להזדווג בשמיטה. וזאת אלא שכיון שקיבל עליו לעבוד כאילו הוא עבד אותם. בא רבי אבא ונשקו. ואמר: ברוך הרחמן ברוך הוא שזכיתי לזה הפסוק היקר שאמר הנביא ישעיהו: "ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר".

עוד אמר רבי אלעזר: הרי אנו יודעים שלא הולידה ששה בנים ובת אחת וכך הוא לודאי, שהרי אנו גם יודעים שרחל הולידה שני הנים וודאי היא כך, ועוד אנו יודעים שהשפחות של לאה ורחל הולידו ארבעה בנים, והתיקון שלהם של השפחות איך הם עומדים? אלא הם ארבעה קשרים שהם נקראים אחוריים, וזה כמו שכתוב בספר מלכים א': "והים עליהם מלמעלה וכל אחוריהם בייתה".

הזוהר הקדוש

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

15

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

הרב: ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)
טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך בבית. B.ARYE@NETO.NET.il

0544 577956

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!!

"זוהר האש" ספר הזהב 1 מאת: אריה א. ברדה

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.
בשבועים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי המהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים
בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים מה קורה כשיהודי מתחתן עם גויה" !!!

מזוזות מהודרות למהדרין לכניסת הבית

בגודל 20 על 20 ס"מ ישירות מסופר סת"ם

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור
בגודל 17 על 33 ס"מ מקופלת. ישירות מסופר סת"ם

בקרוב !!! תורת אש 4

פנינים מ"הזוהר הקדוש"
מאת הרב: אריה א. ברדה
בראשית, נח, לך-לך,
וירא וחי-שרה...

בס"ד

הרב אריה א. ברדה
5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 1

עם פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

עקב, ואתחנן, וארא, היהלום שבכתר
פינחס ודברים. לשמיעה 3 mp

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

